

กุญแจใจ

หนังสือสารที่ดลใจคุณ!

ความเป็น
พ่อแม่จากใจ
ผู้เขียน

สิ่งของไม่จีรังยั่งยืน
แต่เด็กาจะคงอยู่!

ความสำเร็จ
ในการดูแลวัยรุ่น

วิธีช่วยให้วัยรุ่นรักและ
ยกย่องชมเชยคุณ

คำตอบต่อ
คำถามของคุณ

เคล็ดลับในการอบรม
เลี้ยงดูเด็กให้มีความสุข
และปรับตัวได้ดี

ฉบับที่ 9

บุญใจ

ฉบับที่ 9

► สารบัญ

► บทบรรณาธิการ

ความเป็น
พ่อแม่จาก
ใจผู้เขียน

3

4 ความรักทำได้
ทุกอย่าง!

6 อย่ามัวร้องไห้กับสิ่ง
ที่เสียไปแล้ว

ความซื่อสัตย์ให้ผลคุ้มค่า

6

7 คำตอบต่อคำถามของคุณ

ความสำเร็จใน
การดูแลวัยรุ่น

8

11 ข้าวและมุมมอง
— ผู้บรรลุลผลสำเร็จ

ข้อควรคำนึง

12

ตุ้ ป.ณ. 15 ไพรณียลาดพร้าว

กรุงเทพฯ 10310

© 2006 เดอะแฟมิลี่ สจวนลิขสิทธิ์ทั้งลัน

ในโลกปัจจุบัน พ่อแม่จำนวนมากต้องเผชิญหน้ากับความท้าทายที่ซับซ้อนสารพัดอย่าง ในการอบรมเลี้ยงดูลูกๆ ถ้าจะว่าไปแล้วก็ไม่ใช่เรื่องใหม่ เพราะความท้าทายและอุปสรรคเกิดขึ้นเสมอ แต่ถ้าจะพูดกันอีกทียุคปัจจุบันนี้ก็เปรียบกับยุคอดีตแทบไม่ได้เลย เพราะโลกในยุคศตวรรษที่ 21 มีความท้าทายต่างๆ นานาที่ไม่เหมือนยุคอื่นใด

บุตรหลานของเราได้รับแรงชักจูงต่างๆ จากทุกทิศทุกทาง ตั้งแต่อายุน้อยมาก เขาประสบพบเห็นโลกที่เต็มไปด้วยความรู้และเทคโนโลยีสมัยใหม่ ซึ่งบางอย่างก็ดีมีประโยชน์ บางอย่างก็ไม่สอดคล้องกับความเชื่อและจรรยาที่พ่อแม่ต้องการปลูกฝังให้กับลูกๆ เป็นสิ่งสำคัญยิ่งกว่าแต่ก่อน ในการที่บุตรหลานของเราจะรู้สึกมั่นคงและได้รับความรักจากการดูแลเอาใจใส่ของเรา ด้วยการที่เราปลูกฝังค่านิยมที่ดี คือคำสอนของพระเจ้า โดยให้เขามีพื้นฐานอันมั่นคง เพื่อก่อร่างสร้างอนาคตของเขาขึ้นมา โดยไม่สำคัญว่าโลกรอบข้างเขาจะเปลี่ยนไปอย่างไร

วิธีหนึ่งที่ได้ผลก็คือ การพูดคุยอย่างเปิดเผยกับลูกน้อยของเรา ตั้งแต่ตอนที่เขายังเล็ก และตลอดช่วงเวลาที่เขาเป็นวัยรุ่น ถ้าเราตอบคำถามของเขา เติมความคิดที่อยากรู้อยากเห็นของเขาด้วยข้อมูลที่ดี ก็เป็นการช่วยเตรียมตัวเขาสำหรับอนาคตได้ และช่วยให้เขาตัดสินใจอย่างชาญฉลาด และอย่างคนที่ได้กับการอบรมสั่งสอนมาแล้ว เมื่อเขาเติบโตขึ้น

ดังสุภาษิตเก่าแก่ที่มีปัญญากล่าวว่า “ฝึกอบรมเด็กให้ดำเนินชีวิตในทางที่ถูกที่ควร เมื่อโตขึ้น เขาจะไม่หันเหไปจากทางนั้น”

ขออุทิศบุญใจฉบับนี้ให้แก่ผู้ซึ่งทำงานสำคัญที่สุดในโลกอย่างหนึ่ง คือผู้ที่เลี้ยงดูและอบรมเด็กๆ ซึ่งเป็นความหวังของอนาคต

เราหวังว่าเรื่องจริง ข้อแนะนำ และบทความต่างๆ จะเป็นประโยชน์ ให้แรงบันดาลใจ และมอบข้อมูลเพิ่มเติมให้แก่คุณ

คณะผู้จัดทำ บุญใจ

ความเป็นพ่อแม่ จากใจผู้เขียน

สิ่งของไม่จริงยั่งยืน แต่เด็ก ๆ คงอยู่!

ไทย รุส ฮอร์เฮส

พ่อแม่ทุกคนอยากให้ลูกเป็นที่ชื่นชอบ และเข้ากับเด็กคนอื่นได้ดี ฉันเองก็เป็นแบบนั้นด้วย เมื่อลูกคนแรก คือดانا เริ่มเล่นกับเด็กคนอื่น ฉันพยายามสอนให้เธอหัดพูดจาอย่างมีความรัก ส่วนใหญ่แล้วเธอก็ทำได้ดี เธอรู้จักผูกมิตร เธอไม่ทะเลาะกับใคร รู้จักคำนึงถึงผู้อื่น ชอบช่วยเหลือ และถึงกับให้ฉันเล่นกับเด็กคนอื่น ๆ ด้วย การสอนให้เธอหัดแบ่งของเล่นกับเด็กคนอื่น ๆ เป็นเรื่องท้าทายที่สุด

เราเปิดโอกาสให้ดاناหัดที่จะแบ่งของเล่นกับเด็กอื่น ด้วยการชวนเด็ก ๆ วยเดียวกันมาเล่นด้วย วิธีง่าย ๆ ีวิธีนี้เป็นกุญแจสำคัญที่ช่วยให้ดاناค้นพบว่า การแบ่งของเล่นกับคนอื่นนั้นสนุก ซึ่งปรากฏว่าเป็นบทเรียนที่ฉันเองต้องรื้อฟื้นด้วยเหมือนกัน

คำวันหนึ่งดاناชวนซาร่าห์ เพื่อนคนหนึ่งของเธอมาเล่นด้วย ซาร่าห์เป็นเพื่อนที่มาเล่นกับเธอบ่อยกว่าคนอื่น สิ่งที่ได้ทั้งสองคนชอบมากก็คือบัตรเกมของเด็ก ๆ ที่มีภาพประกอบสีสันสดใส ถึงแม้ว่าเด็กทั้งสองมีอายุน้อยเกินกว่าที่จะเล่นตามกฎทุกอย่าง และเล่นตามที่เกมกำหนดไว้ ทว่าเขาก็ชอบดูภาพและจับคู่บัตรที่เหมือนกัน

คำวันนั้นหลังจากที่ซาร่าห์กลับไปแล้ว ดานาเข้ามาหาและบอกฉันว่า “คุณแม่คะ หนูอยากเอาให้ซาร่าห์คะ ซาร่าห์ชอบมันมาก”

เธอชอบบัตรสามสีไปจากเกมชุดนั้นให้ดู

ฉันพยายามอธิบายให้เธอฟังว่า ฉันไม่อยากให้เธอเอาบัตรดังกล่าวให้เพื่อน เพราะจะทำให้เพื่อนนั้นไม่ครบชุด แต่ดานาก็ยังยืนยันว่า “แต่หนูอยากให้เธอจริงๆ นะคะ!”

ฉันพยายามอธิบายให้เธอเข้าใจอีก “ดانا บัตรนี้เป็นส่วนหนึ่งของเกม ถ้าหนูเอาให้ซาร่าห์ เราก็จะไม่มีอีก และเกมชุดนี้ก็จะไม่มีบัตรไม่ครบ”

“ไม่เป็นไรหรอกค่ะคุณแม่ เพราะหนูมีบัตรใบอื่นๆ อยู่แล้ว”

ฉันคิดว่าบางทีเธออาจจะไม่เข้าใจว่าเมื่อเธอให้อะไรใคร เธอก็จะไม่มีมันอีก ฉันจึงพยายามจูงใจเธออีกครั้งว่า “ถ้าหนูให้ซาร่าห์ หนูจะไปขอคืนวันพรุ่งนี้ไม่ได้นะ เพราะถ้าให้ไปแล้ว มันก็จะเป็นของซาร่าห์”

ดานามีสีหน้าเป็นห่วง ฉันรู้สึกดีใจอยู่ครู่หนึ่งที่ดูเหมือนว่าเธอเข้าใจ แล้วเธอก็ยิ้มและตอบว่า “ไม่เป็นไรค่ะ ยังไงๆ หนูก็อยากจะได้เอาให้เธอ”

ฉันพูดอะไรไม่ออก ฉันนั่งเฝ้ายอมอยู่ครู่หนึ่ง แล้วก็ลุกขึ้นได้ว่า ฉันพยายามสอนให้เธอรู้จักแบ่งปันมาตั้งนาน แล้วตอนนี้เธอก็กำลังเรียนรู้บทเรียนที่สำคัญอยู่ แต่ฉันกลับพยายามหยุดยั้งเธอ ฉันกำลังทำอะไรนะ? ฉันเกือบจะทำผิดพลาดครั้งใหญ่ทีเดียว! ไม่สำคัญหรอก ถ้าเกมมีบัตรไม่ครบชุด? เราหาใหม่ได้ ถ้าจำเป็น เพราะสิ่งสำคัญก็คือ ลูกสาวของฉันหัดที่จะเต็มใจให้ เธอนึกถึงคนอื่น แทนที่จะนึกถึงตัวเอง เธอพยายามทำให้เพื่อนของเธอมีความสุข ชีวิตเราควรที่จะเป็นเช่นนี้ ไม่ใช่หรือ?

ลูกสาวของฉันสอนอะไรดีๆ ให้แก่ฉันในวันนั้น เป็นบทเรียนที่ฉันยังคงถูกทดสอบอยู่ ตอนนี้ฉันมีลูกสามคน บ่อยทีเดียวที่คนใดคนหนึ่งเอาของเล่นหรือตุ๊กตาสัตว์มาหาฉัน และบอกว่าเขาอยากเอาให้เพื่อน บ่อยครั้งที่สิ่งแรกที่ฉันนึกคิดก็มักจะเป็นการชักจูงให้เขาล้มเลิกความคิดนั้น แต่เมื่อฉันหยุดตรึกตรองดู ฉันก็จะสำนึกได้ทุกครั้งว่า สิ่งของไม่จริงยั่งยืน แต่เด็ก ๆ คงอยู่!

คำนิยามที่ฉันปลุกฝังให้กับลูก ๆ ของฉันวันนี้ จะเป็นส่วนหนึ่งของพวกเขาในวันข้างหน้า ■



ความรัก

เรื่องจริง

เป็นการง่ายที่เราจะรักและเข้ากันได้ดีกับคนรอบข้างที่มีเสน่ห์ เต็มไปด้วยไหวพริบ เรียบร้อย และพูดจาคล่อง แต่หลายคนที่เราเจอ มอบหมายให้เรารัก ก็ไม่จัดอยู่ในประเภทที่เรายอมรับได้เสมอไป เรื่องนี้สะท้อนให้เห็นได้เป็นอย่างดีว่าเกิดอะไรขึ้น เมื่อเราหยิบยื่นความรักให้แก่ผู้ที่ไม่มารัก

ทาริคจัดอยู่ในจำพวกเด็กที่ดึงดูดความสนใจน้อยที่สุดในชั้นเรียน เขาไม่สนใจเรียน ตัวเหม็น เลื้อยผ้ายับเยิน ไม่เคยหวีผม เขาเป็นเด็กคนหนึ่งในโรงเรียนที่มีสื่อนำไรความรู้สึก เขาจึงมองอย่างเหม่อลอย เมื่อคุณครูฟาร่าห์พูดกับทาริค เขามักจะถามคำตอบคำ เขาไม่ใส่ใจ ไม่มีความตั้งใจ และเฉยเมย จึงยากมากที่จะชอบเขา ถึงแม้ว่าคุณครูบอกว่าเธอรักเด็กทุกคนในชั้น แต่ส่วนลึกในใจเธอไม่ได้พูดความจริงเสียทีเดียว

เมื่อใดก็ตามที่เธอตรวจสอบข้อสอบของทาริค เธอจะกากบาทข้างคำตอบที่ผิด และให้เกรดเอฟที่หัวกระดาษอย่างไรความรู้สึก เธอน่าจะรู้ดีกว่านี้ เธอมีประวัติของทาริคจากปีที่ผ่านมา เธอรู้เกี่ยวกับเขามากกว่าที่จะยอมรับ บันทึกประวัติของทาริคมีใจความว่า

เกรดหนึ่ง: ทาริคมีท่าทีว่าจะมีอนาคตที่ดี ทั้งในด้านการเรียนและทัศนคติ แต่สถานการณ์ที่บ้านแย่มาก

เกรดสอง: ทาริคอาจปรับปรุงตัวให้ดีขึ้น มารดาป่วยหนัก เขาได้รับความช่วยเหลือเล็กน้อยที่บ้าน

เกรดสาม: ทาริคเป็นเด็กดี แต่ขี้มึนเกินไป เขาเรียนช้า มารดาของเขาเสียชีวิตปีนี้

เกรดสี่: ทาริคเรียนช้ามาก แต่ความประพฤติดี บิดาของเขายุ่งเกินไป และไม่มีเวลาที่จะให้ความสนใจต่อเขา

เมื่อถึงช่วงเทศกาล เด็กนักเรียนชายหญิงในชั้นเรียนนำของขวัญมาฝากคุณครูฟาร่าห์ นักเรียนเอาของขวัญกองไว้บนโต๊ะ และพากันห้อมล้อม เพื่อดูคุณครูเปิดของขวัญ มีของขวัญจากทาริคด้วย เธอแปลกใจที่เขาเอาของขวัญมาฝากเธอ ของขวัญของเขาห่อด้วยกระดาษสีน้ำตาล และมีสก็อตเทปติดไว้ บนกระดาษมีข้อความสั้นๆเขียนไว้ว่า “แต่คุณครูฟาร่าห์จากทาริค” เมื่อเธอเปิดของขวัญดู มีกำไลหินสีจูดจาดร่วงออกมา โดยที่หินครึ่งหนึ่งหายไป และมีขวดน้ำหอมราคาถูกที่ใช้แล้วครึ่งขวด

เด็กนักเรียนชายหญิงคนอื่นๆเริ่มหัวเราะคิกคักและยิ้มเยาะอย่างดูถูกต่อของขวัญของทาริค แต่อย่างน้อยคุณครูฟาร่าห์ก็มีสำนึกพอที่จะห้ามปราม ด้วยการหยิบกำไลขึ้นมาสวมทันที และเอาน้ำหอมแต้มข้อมือ เธอชูข้อมือให้เด็กคนอื่นๆดู และพูดว่า “หอมจังเลยใช่ไหม?” เด็กๆถลึงตามคุณครู และเห็นพ้องกันว่า

ตอนบ่ายวันนั้น เมื่อโรงเรียนเลิก เด็กคนอื่นๆกลับไปแล้ว ทาริคค่อยๆเดินมาที่โต๊ะคุณครู และพูดขึ้นเบาๆว่า “คุณครูฟาร่าห์ครับ ... คุณครูฟาร่าห์ คุณครูหอมเหมือนคุณแม่ผมเลย ... กำไลผมดูสวย เมื่อคุณครูสวมมันด้วยครับ ผมดีใจที่คุณครูชอบของขวัญ” เมื่อทาริคเดินออกไป คุณครูฟาร่าห์นั่งตาลอ ขอพระเจ้าให้อภัยเธอด้วย

วันรุ่งขึ้นเมื่อเด็กมาโรงเรียน เขาได้รับการต้อนรับจากคุณครูคนใหม่ คุณครูฟาร่าห์เปลี่ยนไปเป็นคนละคน ตอนนี้เธอให้คำมั่นสัญญากับตัวเองว่าจะรัก

ทำได้ทุกอย่าง

นักเรียนของเธอ และทำอะไรเพื่อเด็กๆ ซึ่งเธอหวังว่าจะคงอยู่ตลอดไป แม้หลังจากที่เธอสิ้นใจไปแล้ว เธอช่วยเด็กๆ ทุกคน โดยเฉพาะเด็กที่เรียนช้า และโดยเฉพาะทาริค พอสิ้นปีการศึกษา ผลการเรียนของทาริคดีขึ้นอย่างกลับตาลปัตร เขาเรียนตามทันเด็กส่วนใหญ่ และถึงกับล้ำหน้าเด็กบางคน

เธอไม่ได้ยินข่าวจากทาริคเป็นเวลานาน แล้ววันหนึ่งเธอก็ได้รับโน้ตมีใจความว่า

เรียนคุณครูฟาร่าห์ ผมอยากให้คุณครูทราบเป็นคนแรกว่า ผมจะสำเร็จการศึกษา และได้คะแนนเป็นอันดับสองของชั้น

ด้วยความรัก, ทาริค

สี่ปีต่อมา มีโน้ตอีกฉบับหนึ่งมาถึง

เรียนคุณครูฟาร่าห์ ผมเพิ่งได้รับการบอกกล่าวว่าผมจะสำเร็จการศึกษาด้วยคะแนนอันดับหนึ่งของชั้น ผมอยากให้คุณครูทราบเป็นคนแรก การเรียนในมหาวิทยาลัยไม่่ายเลย แต่ผมก็ชอบครับ

ด้วยความรัก, ทาริค

สี่ปีต่อมา

เรียนคุณครูฟาร่าห์ วันนี้ผมคือ ทาริค ฮานี แพทย์ศาสตร์ดุขฎิบัณฑิต คิดว่ายังไงครับ? ผมอยากให้คุณครูทราบเป็นคนแรกว่าผมจะแต่งงานเดือนหน้า ในวันที่ 27 ผมอยากให้คุณครูมานั่งตรงที่คุณแม่ของผมควรจะนั่ง หากท่านมีชีวิตอยู่ คุณครูเป็นครอบครัวคนเดียวที่ผมมีอยู่ตอนนี้ คุณพ่อผมเสียชีวิตเมื่อปีที่แล้ว

คุณครูฟาร่าห์ไปร่วมพิธีแต่งงานของทาริค และนั่งตรงที่นั่งของคุณแม่ทาริค เธอสมควรได้นั่งตรงนั้น เธอได้ทำบางสิ่งเพื่อทาริค ซึ่งเขาไม่มีวันลืม

คนแบบเดียวกับทาริคที่เข้ามาสู่ชีวิตของเรา

ก็ต้องการความรักเช่นกัน เขาจำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือ เป็นที่ยอมรับ และการดูแลเอาใจใส่ เขาจำเป็นต้องรู้สึกว่าเขาเป็นคนพิเศษคนหนึ่ง ใครจะรู้ว่าความรักและความเอาใจใส่ของเราจะส่งผลกระทบเพียงใดในชีวิตของเขา? ■

(เรียบเรียงและปรับเปลี่ยนจากเรื่อง

“วิลเฮ้กับไทรกี้ไค้” โดย เฮนรี่ เมน ไรท์)



อย่ามัวร้องไห้กับสิ่งที่เสียไปแล้ว

– ปฏิบัติของคุณแม่ผู้ชาญฉลาด



เมื่อไม่นานมานี้ฉันได้อ่านเรื่องราวของนักวิทยาศาสตร์ผู้มีชื่อเสียงคนหนึ่ง ซึ่งค้นพบสิ่งสำคัญหลายอย่างทางการแพทย์ นักข่าวถามเขาว่าทำไมเขาคิดว่าเขามีความคิดสร้างสรรค์มากกว่าบุคคลทั่วไป

เขาตอบว่าในความคิดเห็นของเขา นั้นมาจากประสบการณ์ที่เกิดขึ้นกับคุณแม่ของเขา ตอนที่เขาอายุสองขวบ เขาพยายามหยิบขวดนมออกมาจากตู้เย็น ขวดลื่นหลุดออกจากมือ นมหกเลอะไปทั่ว พื้นห้องครัวจึงนองด้วยนม!

เมื่อคุณแม่เข้ามาในห้องครัว แทนที่จะดุเขา เธอลับกล่าว่า “ลูกทำเลอะเทอะได้ยอดเยี่ยมที่สุด! แม่ไม่ค่อยได้เห็น นำนมหกเยอะเยอะแบบนี้ ไหนๆก็เสียไปแล้ว หนูอาจจะลงไปเล่นในนมสักสองสามนาทีไหมล่ะ ก่อนที่เราจะทำความสะอาด?”

เขาลงไปเล่นจริงๆ หลังจากสองสามนาทีผ่านไป คุณแม่พูดว่า “เมื่อหนูทำนมหกเลอะเทอะเช่นนี้ หนูก็ต้องทำความสะอาด แม่ขอให้หนูช่วยทำความสะอาดได้ไหมจ๊ะ? เราเลือกได้ว่าจะใช้ฟองน้ำ ผ้าเช็ดพื้น หรือไม้ถูพื้น หนูอยากจะทำอะไร? เขาเลือกใช้ฟองน้ำ แล้วทั้งสองแม่ลูกก็ช่วยกันเช็ดนมที่หก

จากนั้นคุณแม่ของเขาก็พูดกับเขาว่า “สิ่งที่เกิดขึ้น เป็นการทดลองที่ล้มเหลว ในการถือนมขวดใหญ่ด้วยมือเล็กๆ สองข้างอย่างมีประสิทธิภาพ เราเอาขวดไปเติมน้ำกันเถอะ และดูซิว่าเราจะหาวิธีถือโดยที่ไม่ทำหลุดมือได้อย่างไร” เด็กน้อยเรียนรู้ว่าถ้าเขาถือใกล้ปากขวดด้วยมือสองข้าง เขาก็ถือได้โดยไม่ทำหลุดมือ เป็นบทเรียนที่ยอดเยี่ยมมาก!

เขากล่าวต่อไปว่า นั่นเป็นช่วงเวลาที่เขารู้ว่าเขาไม่ต้องกลัวว่าจะทำผิดพลาด เขาเรียนรู้จากคุณแม่ของเขาว่า ความผิดพลาดเป็นโอกาสที่จะได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ถึงแม้ว่าการทดลองจะ“ไม่ได้ผล” เขาก็มักจะเรียนรู้อะไรสักอย่างที่มีค่าจากการทดลองนั้น เราทุกคนผู้พ่อแม่จะมีปฏิริยาที่ชาญฉลาดและมีใจกรุณา เหมือนคุณแม่คนนี้หรือเปล่า!

ความซื่อสัตย์ตรงไปตรงมาให้ผลคุ้มค่า

– บทเรียนจากผู้เป็นพ่อ



คุณพ่อคนหนึ่งบอกเล่าให้ฟังว่า เขาไม่รู้ตัวว่าเขาไม่ยุติธรรมกับลูกชายมากแค่ไหน จนกระทั่งเขาได้เรียนรู้บทเรียนสำคัญ ลูกชายของเขาได้คะแนนต่ำมากในวิชาคณิตศาสตร์ ทั้งๆที่ว่ากล่าว และให้เรียนพิเศษ ก็ยังดูเหมือนว่าเด็กหนุ่มทำคะแนนเพิ่มไม่ได้ วันหนึ่งเขาพูดกับผู้เป็นพ่อว่า “ผมคิดว่าสมัยที่พ่อเรียน พ่อคงได้เกรดเอหมดในวิชาคณิตศาสตร์”

“อะไรทำให้ลูกคิดแบบนั้น?” ผู้เป็นพ่อถาม

“คือว่า” บุตรชายกล่าว “ที่ผมถามไม่ได้หมายความว่าผมขาดความเคารพนะครับ ผมเพียงแต่เดาเอา เพราะพ่อว่าผม เมื่อผมได้คะแนนไม่ดี”

ผู้เป็นพ่อสำนึกได้ว่าวิธีที่เขาพูดกับลูกชาย เป็นการสื่อความหมายที่ผิดๆ

“ไม่ใช่หรอก ความจริงก็คือ คณิตศาสตร์เป็นวิชาที่ยากมากสำหรับพ่อ” ผู้เป็นพ่อตอบ “โดยเฉพาะพีชคณิต”

นับจากนั้นมาเด็กหนุ่มเรียนได้ดีขึ้น เขาไม่รู้สึกรังเกียจอีกต่อไปว่าเขาด้อยกว่าและเป็นคนล้มเหลว การได้รู้ว่าคุณพ่อของเขาก็มีปัญหานั้นเหมือนกัน แต่ประสบความสำเร็จได้ ช่วยให้เขามีความหวัง

คำตอบ

ต่อ

คำถาม

ของคุณ



น:

ฉันรักลูกของฉันและอยากเป็นผู้ปกครองที่ดี แต่ฉันรู้สึกว่าคุณสามารถมีเคล็ดลับใหม่ในการอบรมเลี้ยงดูเด็ก ๆ ให้มีความสุขและปรับตัวได้ดี?

น: ในฐานะผู้ปกครองเราเข้าใจความรู้สึกที่บ่งบอกในคำถามข้อนี้ อย่างแน่นอน การอบรมเลี้ยงดูเด็ก ๆ ไม่ใช่เรื่องง่าย เราต้องทุ่มเทให้อย่างมาก เพื่ออบรมเลี้ยงดูเด็กให้ปรับตัวได้ดี ถึงแม้ว่าจะไม่มีสูตรพิเศษอะไร หรือ “เคล็ดลับ” ในการอบรมเลี้ยงดูเด็กให้ปรับตัวได้ดี แต่ก็**มี**กฎแกล้งประการหนึ่ง คือความรัก!

เป็นไปได้ที่จะครอบคลุมหัวข้อเรื่องความรักของพ่อแม่อย่างละเอียดในคอลัมน์สั้นๆนี้ แต่มีวิธีการโดยย่อที่สำคัญที่สุดบางประการซึ่งพ่อแม่สามารถแสดงความรักให้เด็ก ๆ เห็น และก็สามารถทำได้ง่าย

:: ปลุกฝังค่านิยมที่มาจากพระเจ้า เมื่อเด็ก ๆ ได้รับความรัก มีศรัทธา และความมั่นคงมั่นใจ ก็จะไม่เพียงช่วยให้เขาผ่านวัยเด็กไปได้เท่านั้น แต่เขาจะกลายเป็นผู้ใหญ่ที่มีความสุข ทำการงานอย่างประสบความสำเร็จ และมีความเชื่อมั่นด้วย โดยมีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งว่าจุดมุ่งหมายในชีวิตนี้คืออะไร และควรดำเนินชีวิตไปในทางใด

:: อบรมบ่มนิสัย และให้เด็กรู้ถึงมาตรฐานที่ชัดเจนว่าจะไร้อะไรจะไร้อะไร ผิด เด็กมีความสุขและรู้สึกมั่นคงมากที่สุด ทั้งยังมีความเชื่อมั่น เมื่อเขารู้ว่าเราคาดหวังอะไรจากเขา เราควรกำหนดขอบเขตและแนวทางที่ชัดเจนว่าเด็ก ๆ ได้รับอนุญาตให้ทำอะไรบ้าง โดยบ่งบอกถึงผลลัพธ์ที่ตามมาอย่างสมเหตุสมผล หากเขาละเมิดขอบเขต หรือไม่ทำตามแนวทางที่วางไว้

:: มอบเวลาให้ แม้ว่าเด็ก ๆ ของเราจะมีความจำเป็น และเห็นคุณค่าต่อสิ่งของที่เรจัดหาให้ แต่เขาอยากอยู่กับเรามากกว่า

:: ส่งเสริมให้มีการพูดคุยอย่างซื่อสัตย์เปิดเผย เราควรพยายามมอบความสนใจให้แก่เด็ก ๆ ของเรา โดยไม่ให้มีอะไรมาขัดจังหวะเป็นอันขาด เมื่อเขาพยายามที่จะพูดคุยด้วย และก็พยายามเป็นผู้ฟังที่ดี เราควรแสดงให้เห็นว่าเราสนใจกับสิ่งที่เขาบอกกล่าวอย่างจริงจัง และพยายามเข้าใจสิ่งต่าง ๆ จากมุมมองของเขา

:: สอนด้วยการเป็นตัวอย่าง เราไม่ต้องเป็นคนดีพร้อม แต่เราควรพยายามเป็นบุคคลที่เด็ก ๆ เอาแบบอย่างและไว้วางใจ เราควรพยายามเป็นสิ่งที่เราอยากให้เด็ก ๆ ของเราเป็น มัคคุเทศก์ที่ดีที่สุดคือผู้นำทาง!

:: ชมเชยและให้กำลังใจ เด็กทุกคนจะก้าวหน้าไปได้ด้วยดี เมื่อได้รับคำชมเชย ดังนั้นก็สำคัญมากกว่าที่จะกล่าวชมเด็ก เมื่อเขาประพฤติดี แทนที่จะว่ากล่าวเขาเมื่อประพฤติไม่ดี พยายามเน้นในแง่บวกเสมอ

:: มีศรัทธาในตัวเด็ก ในสิ่งที่เขาเป็นได้ เราควรเล็งเห็นศักยภาพของเขา และส่งเสริมให้เขาดำเนินชีวิตตามนั้น

:: บ่งบอกความรัก เด็ก ๆ จำต้องได้รับความอุ่นใจ ขอให้บ่งบอกความรักออกมาเป็นถ้อยคำและการกระทำ ■

ความสำเร็จในการดูแลวัยรุ่น

ไม่ต้องสงสัยเลยว่าการอบรมเลี้ยงดูวัยรุ่นเป็นความท้าทายที่พิเศษอย่างหนึ่งในชีวิต วัยรุ่นเป็นช่วงที่ย่างกายพอสมควร ไม่ว่าเราจะอยู่ในโลกส่วนไหนหรือมีพื้นเพวัฒนธรรมอย่างไร วัยรุ่นส่วนใหญ่ต่างก็“ประสบ”ความยุ่งยากต่างๆกับคนรอบข้างที่ปักอาศัยอยู่ด้วย

บุคลิกลักษณะภายนอกที่บางครั้งดูหยาบคาย ขาดความเคารพ หรือขัดแย้งตึงเครียด อาจทำให้เรารู้สึกขยาด ผู้เป็นพ่อแม่อาจสนใจว่าเขาทำอะไรผิดไปตอนนี้แหละที่พ่อแม่บางคนไม่รู้ว่าจะช่วยวัยรุ่นอย่างไรดี เขาทำอะไรไม่ถูก และลงเอยด้วยการยอมให้วัยรุ่นทำตามใจชอบ เราอาจจะอ่านความคิดของวัยรุ่นผิด หรือไม่เข้าใจวัยรุ่นอย่างถูกต้อง เพราะส่วนลึกในใจ เขาอยากได้รับแนวทาง คำสั่งใจ ความรัก การสนับสนุน ความเข้าใจ และการชื่นชมเป็นอย่างมาก วัยรุ่นต้องการความมั่นคงในชีวิต และอยากให้มีคนรักเขาอย่างไม่มีข้อแม้ เขาต้องรู้ว่ามีคนสังเกตเห็นปัญหาของเขา และห่วงใยเขามากพอที่จะช่วยเขา ไม่ว่าจะต้องยอมแลกกับอะไรก็ตาม

ไม่ง่ายเลยจริงๆ แต่เมื่อใดก็ตามที่เราไม่แน่ใจว่าจะพูดอะไร หรือจะแสดงปฏิกิริยาอย่างไร เวลาที่วัยรุ่นมีปัญหา เราก็อธิษฐานเงียบๆเพื่อขอสติปัญญาได้ โดยขอให้พระเจ้ามอบความเข้าใจและทางแก้ที่จำเป็น

แม้ว่าเป็นการยากที่จะดูแลวัยรุ่น แต่ถ้าผู้เป็นพ่อแม่มีใจยึดมั่นอย่างไม่ท้อถอย มีความรักและพยายามเข้าใจวัยรุ่นต่อไปเรื่อยๆ ก็จะช่วยให้ลูกที่เป็นวัยรุ่นผ่านพ้นวัยอลเวงนี้ไปได้ตลอดรอดฝั่ง

ต่อไปนี่คือข้อแนะนำบางประการซึ่งจะช่วยปรับปรุงความสัมพันธ์ที่มีกับวัยรุ่น

1. สอนให้วัยรุ่นมีศรัทธา วัยรุ่นเป็นวัยที่สับสน เหมือนกับเรือเล็กๆที่กำลังหลงทางอยู่กลางทะเลท่ามกลางพายุร้าย ดังนั้นเราควรจะเป็นจุดประภาคารส่องทางให้กับเขา โดยการชี้ให้วัยรุ่นมีศรัทธาในพระเจ้า เราไม่อาจอยู่กับเขาได้ทุกวินาที หรือกอบกู้เขาจากทุกสิ่งทุกอย่างได้ แต่เราชี้ให้เขาหันไปหาท่านผู้ที่ช่วยเหลือและปกป้องคุ้มครองเขาได้

2. มีความมั่นคงมั่นใจ ถ้าเราไม่ระมัดระวัง ความผูกพันฉันพ่อแม่ อารมณ์ความรู้สึก และความปรารถนาที่จะปกป้องลูกของเรา อาจเป็นเหตุให้เรายอมเลือกทางออกที่ง่าย หรือไม่ก็หวั่นไหวหรือรีบเข้าไปช่วยเขาผิดเวลา เราอาจถึงกับรู้สึกว่าการยอมให้เขาทำอะไรก็ตามที่เขาคิดจะทำ หรือความขัดแย้งตึงเครียดของเขา เป็นอารมณ์ของเราเอง เมื่อนั้นก็สำคัญที่จะระลึกไว้ว่าวัยรุ่นของเรากำลังหัดตัดสินใจให้ถูกต้อง ไม่ว่าเขาจะทำตัวเช่นนั้นหรือไม่ เขาจะคล้อยตามเรา แต่ถ้าเราขาดความมั่นคงมั่นใจที่จะทำสิ่งที่ถูกต้อง แม้ว่าผลที่ตามมาอาจจะไม่เป็นไปตามที่ประสงค์ ก็เป็นไปได้ว่าเขาจะไม่มี ความมั่นคงมั่นใจเช่นกัน บางครั้ง “ความรักที่เข้มงวด” เป็นความรักดีเลิศที่สุด วัยรุ่นมีอุดมการณ์อย่างมาก และจะให้ความเคารพเรามากขึ้น เมื่อเรายืนหยัดเพื่อความมั่นคงมั่นใจของเรา แม้แต่ในยามที่เรารับสิ่งนั้นได้ยาก หรือว่าเขาไม่เห็นพ้องด้วย แทนที่เราจะโอนอ่อนผ่อนผันเกินไป

3. ยอมรับบทบาทที่เปลี่ยนไป การเปลี่ยนแปลงจากวัยเด็กไปสู่วัยรุ่นหนุ่มสาวค่อยๆเกิดขึ้นอย่างช้าๆ จึงทำให้พ่อแม่หลายคนไม่ทันรู้ตัวว่าลูกของเขาไม่ใช่เด็กอีกแล้ว และไม่ทันคิดที่จะเปลี่ยนวิธีการปฏิบัติต่อวัยรุ่นเสียใหม่ จนกระทั่งวันเวลาผ่านไปยาวนานเกินไป วัยรุ่นเป็นวัยที่กำลังค้นพบบุคลิกของตัวเอง เขาพยายามค้นหาคุณสมบัติและเป้าหมายของเขา การกลายเป็นผู้ที่ช่วยตัวเองได้มากขึ้นคือส่วนหนึ่งในขั้นตอนดังกล่าว วัยรุ่นอยากได้รับการปฏิบัติในฐานะผู้ใหญ่ และได้รับความเคารพในฐานะรายบุคคล ขณะที่วัยรุ่นพยายามพึ่งตัวเอง เขาอาจจะเกิดความขัดแย้งกับคุณพ่อคุณแม่ในบางครั้ง แต่ถ้าเราเรียนรู้ที่จะปฏิบัติต่อวัยรุ่นเหมือนเพื่อนได้ เมื่อ



วิธีช่วยให้วัยรุ่นรักและยกย่องชมเชยคุณ

เหมาะสม เขาก็จะเปิดใจรับมากขึ้น และข้อสัถย์เปิดเผยมากขึ้น ถึงเรื่องต่างๆที่สำคัญต่อเขา

4. เอาใจคุณไปใส่ใจวัยรุ่น การรู้สึกขาดความมั่นคงเป็นเรื่องปกติธรรมดาของวัยรุ่น วัยรุ่นไม่ใช่เด็กอีกต่อไป แต่ก็ยังไม่ใช่มหาผู้ใหญ่เต็มที่เช่นกัน ร่างกายของเขาผ่านการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ และอารมณ์ความรู้สึกของเขายังขึ้นๆลงๆ เขาหัดรับผิดชอบมากขึ้น เขาเผชิญหน้ากับการตัดสินใจและความบีบคั้นที่ไม่เคยประสบมาก่อน เมื่อระลึกถึงข้อนี้ ก็ควรช่วยให้เราไม่ถ้อยสาถึงอารมณ์และถ้อยคำที่เขาพูดโพล่งออกมา ถ้าเราพยายามเห็นใจเขาจริงๆ เราจะเริ่มเข้าใจเขาและปัญหาของเขาดีขึ้น เขารู้สึกว่าเขามีเราเป็นเพื่อน

5. ใจเย็นเข้าไว้ เราไม่ควรปล่อยให้ตัวเองน้อยใจเพราะบางสิ่งที่เขากล่าวหรือทำ บางครั้งวัยรุ่นกล่าวหรือทำอะไรแปลกๆ เพียงเพื่อดูว่าเราจะมีปฏิกิริยาเช่นไร บางครั้งเขาพยายามบ่งบอกว่ามีอะไรในใจเขา แต่ไม่รู้ว่าจะอธิบายยังไง หรือตัวเขาเองไม่เข้าใจ บางครั้งเขาก็นึกถึงแต่ตัวเอง ซึ่งวัยรุ่นมักจะเป็นเช่นนั้น การที่เราหัวเสียมีแต่จะทำให้เรื่องแย่ลง ถ้าวัยรุ่นรู้ว่าเราจะไม่ปฏิกิริยาเกินขอบเขต และจะพยายามเข้าใจ เห็นอกเห็นใจเมื่อเขาระบายความรู้สึกออกมา เขาก็จะรู้สึกอยากเปิดใจกับเรามากขึ้น

6. ให้ความเคารพต่อวัยรุ่น ความเคารพบ่งบอกถึงศรัทธา เมื่อวัยรุ่นไม่ค่อยมีศรัทธาในตัวเอง ความเคารพเล็กน้อยอาจช่วยกระตุ้นให้เขามีความเชื่อมั่น ต้องการที่จะรอดูหน้าต่อไป และช่วยเขาให้ประสบความสำเร็จ ในทางกลับกัน ถ้าเขาคิดว่าเราไม่มีศรัทธาในตัวเขา เขาก็มีแนวโน้มที่จะอยากล้มเลิกก่อนที่จะเขาจะค้นพบศักยภาพของตนเอง

7. นึกคิดในแง่ดีและให้การสนับสนุน วัยรุ่นส่วนใหญ่รู้สึกมีปมด้อยในบางแง่ และการที่เขา มองตัวเองในแง่ลบจะสะท้อนให้เห็นในการกระทำของเขา เราควรพยายามมีปฏิกิริยาในแง่บวกเข้าไว้ และให้การสนับสนุน แน่นอนว่าเราไม่อาจมองข้ามปัญหาที่ร้ายแรงหรือการกระทำผิด แต่เรากล่าวถึงสถานการณ์นั้นในแง่บวกได้ โดยพูดคุยถึงทางแก้และบทเรียนที่อยู่เบื้องหลังสถานการณ์นั้น เป็นส่วนใหญ่ การเน้นในแง่บวกบ่งบอกถึงความรักที่ไม่มีข้อแม้ ซึ่งช่วยหักล้างการขาดความนับถือตัวเอง เราควรชมเชยวัยรุ่นทุกครั้งที่มีโอกาส

8. มอบความรับผิดชอบให้วัยรุ่น วัยรุ่นจำเป็นต้องมีแนวทางให้ปฏิบัติตาม แต่เขาก็อยากรู้สึกว่าเขาได้รับความไว้วางใจด้วย เมื่อเราไว้วางใจวัยรุ่นให้มีความรับผิดชอบเหมือนผู้ใหญ่ เขาหรือเธอจะพยายามมากขึ้นที่จะทำตัวเป็นผู้ใหญ่ ผู้มีปัญหาท่านหนึ่งกล่าวไว้ว่า “ปฏิบัติต่อผู้คนราวกับว่าเขาเป็นอย่างที่ควรจะเป็น แล้วคุณก็จะช่วยให้เขากลายเป็นตามที่

เขาสามารถเป็นได้” วัยรุ่นของเราจะทำผิดพลาด เหมือนที่ทุกคนทำผิดพลาด แต่เมื่อเขาเล็งเห็นว่านั่นไม่ได้ทำให้คุณรักและศรัทธาในตัวเขาน้อยลง เขาก็จะพยายามต่อไป และประสบความสำเร็จในที่สุด

9. เก็บความลับเพื่อวัยรุ่นจะได้ไว้วางใจคุณ วัยรุ่นจะอ่อนไหวเกี่ยวกับสิ่งที่เขาประสบ ไม่มีใครอยากตกเป็นที่ครหาในหน้า หรือเป็นหัวข้อของคำสนทนาเรื่อยเปื่อยที่ไม่ระมัดระวังจะทำให้ใครเสียหาย โดยเฉพาะวัยรุ่น เมื่อวัยรุ่นบอกความลับกับเรา เขาอยากรู้ว่าสิ่งที่เขาบอกเล่าจะถูกเก็บไว้เป็นความลับให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ นี่อาจดูเป็นเรื่องเล็กน้อยต่อเรา แต่อาจเป็นเรื่องใหญ่มากต่อเขา

10. รับฟัง วัยรุ่นทุกคนต้องการมีผู้ที่เขาไว้วางใจเพื่อนแท้ที่เขารู้ว่าไว้วางใจได้กับความลับจากส่วนลึกในใจของเขา วัยรุ่นมีอะไรในใจมากมาย ซึ่งอาจเป็นเรื่องที่สับสนพอสมควร แต่บ่อยครั้งเขาไม่กล้าบอกเล่าให้ใครฟัง เพราะกลัวว่าจะมีคนเข้าใจผิด หัวเราะเยาะ หรือหาว่าเขาไม่เดียงสา เมื่อวัยรุ่นรู้สึกว่าเขากำลังจะถูกโจมตี และส่วนใหญ่มักจะเป็นอย่างนั้น ก็เป็นไปได้ที่เขาหรือเธอจะถือสาเกี่ยวกับเรื่องที่พูดกันเล่นสนุกๆ และถือว่าการเยาะเย้ย แทนที่จะเป็นการพูดคุยสนุกสนานตามปกติ เราควรใช้เวลารับฟังเขา เขาต้องรู้สึกว่าไม่มีใครสักคนเข้าใจเขา ความผิดพลาดทั่วไปที่พ่อแม่ทำกันก็คือ ฟังเขาไม่นานพอ ก็เลยด่วนสรุป

ความอย่างผิดๆ แทนที่จะ “ชี้ให้เห็นแสงสว่าง” ขณะที่เขากำลังบ่นบอกความรู้สึกของเขาออกมา เราควรที่จะค่อยๆ แนะนำเขาให้รู้จักหาข้อสรุปที่ถูกต้องเอง

11. ใช้เวลาร่วมกัน พ่อแม่จำนวนมากใช้เวลากับวัยรุ่นน้อยกว่าสมัยที่ลูกๆ ยังเด็ก ซึ่งก็ดูเป็นเรื่องปกติ เพราะวัยรุ่นไม่ต้องได้รับการควบคุมดูแลมากเท่ากับตอนที่เป็นเด็ก และวัยรุ่นอยากมีอิสระ แต่บ่อยครั้งก็นับว่าเป็นความผิดพลาด เพราะอันที่จริงแล้ววัยรุ่นจำเป็นต้องได้รับการสนับสนุน ได้รับการแนะนำ และความท้าทายใหม่ๆ อย่างมาก เขาต้องมีใครสักคนคอยเป็นโค้ช และที่ปรึกษาให้กับเขา และสอนเขา ซึ่งก็ไม่มีใครที่พร้อมจะตอบสนองความจำเป็นดังกล่าวได้ดีกว่าพ่อแม่ ไม่มีการลงทุนอื่นใดที่จะก่อร่างสร้างสายใยอันแน่นแฟ้นระหว่างพ่อแม่กับวัยรุ่น หรือให้ผลตอบแทนสูงกว่าการใช้เวลาร่วมกัน

12. มีอารมณ์ขัน บางครั้งก็จำเป็นที่จะต้องเอาใจจริงเอาจังและมุ่งความสนใจให้กับเป้าหมายระยะยาวอื่นๆ ในชีวิต แต่ก็ควรที่จะมีเวลาผ่อนคลายด้วย วัยรุ่นยกย่องนับถือผู้ใหญ่ที่รู้จักสนุกและเพลิดเพลินกับชีวิต แน่นอนที่เราต้องแน่ใจว่าอารมณ์ขันของเรานั้นไม่ผิด และไม่ทำให้ใครได้รับความสะเทือนใจ เพราะวัยรุ่นจะเลียนแบบผู้ใหญ่ที่เขายกย่องนับถือ

13. แสดงออกถึงความรัก วัยรุ่นอาจไม่ชอบโอ้อวดเหมือนสมัยที่เขาเป็นเด็ก แต่คนเราก็ไม่เคยเลิกอยากที่จะให้ใครรัก เราไม่ควรให้วันเวลาผ่านไป โดยไม่มอบความรักให้แก่วัยรุ่น และส่งเสริมถ้อยคำเหล่านั้นด้วยการกระทำ

14. ให้อภัยและลืมเสีย วัยรุ่นจะทำผิดพลาด ซึ่งเขาจะต้องขอโทษ และได้รับการให้อภัย เหมือนพวกเราทุกคน บ่อยครั้งวัยรุ่นรู้สึกว่าเขายอมรับความผิดหรือการกระทำผิดไม่ได้ เพราะกลัวว่าจะถูกตราหน้าจากความผิดพลาดดังกล่าว เขาจำเป็นต้องเชื่อมั่นในความรักของเรา โดยที่เราต้องพร้อมจะให้อภัย ลืมความผิดของเขาไปเสีย และเริ่มต้นใหม่ ▪

วัยรุ่นจำเป็นต้องได้รับคำแนะนำ กำลังใจ ความรัก
ความเกื้อหนุน ความเข้าใจ และแนวทาง

ข่าวและมุมมอง

ผู้บรรลุผลสำเร็จ!

เอที - ถ้าคุณต้องการเลี้ยงดูบุตรหลานให้เป็นเด็กที่ฉลาด ประสบความสำเร็จ และมีความสามารถหลายด้าน คุณต้องค่อยเป็นค่อยไป! คุณไม่จำเป็นต้องให้ลูกน้อยเข้าเรียนโรงเรียนเตรียมที่มีชื่อเสียงตั้งแต่เกิด ผู้ที่ประสบความสำเร็จสูงมาจากครอบครัวใดๆก็ได้ ที่ไหนก็ได้ เขามาจากครอบครัวที่ให้การสนับสนุน ครอบครัวที่มีความรักให้กันและกัน ครอบครัวที่กำลังใจ ไม่ใช่ครอบครัวที่ผลักดัน

มีการศึกษานักเรียนกลุ่มหนึ่งที่ประสบความสำเร็จสูง โดยที่พวกเขาได้เกรดเอทุกวิชา ก็สังเกตได้ว่าเขามักจะมาจากพื้นที่ใกล้เคียงกัน

ผลการศึกษาพบว่าผู้ที่ประสบความสำเร็จส่วนใหญ่เข้าโรงเรียนรัฐบาลในละแวกบ้านของเขา และก็เห็นได้ชัดว่าพ่อแม่ของเขารักการเรียนรู้ และบ้านของเขาเต็มไปด้วยหนังสือบ่อยครั้งยืมมาจากห้องสมุดในท้องถิ่น พ่อแม่พยายามปฏิบัติต่อลูกทุกคนเท่าเทียมกัน และให้โอกาสทุกคนเหมือนกัน

เขารำลึกถึงพ่อแม่ด้วยความรัก และบอกว่าไม่ได้ถูกบีบบังคับให้เรียน แต่ถือว่าการฝึกอบรมคือสิ่งสำคัญยิ่งยวด ไม่ใช่การลงโทษ เขาบอกว่าพ่อแม่ไม่ได้พยายามถือว่าการประสบความสำเร็จของเขาเป็นของพ่อแม่เอง หรือพยายามถ่ายทอดความทะเยอทะยานผ่านลูกๆ

ผลการศึกษาบ่งบอกว่าผู้ที่บรรลุผลสำเร็จสูงด้านวิชาการ จดจำได้เป็นอย่างดีว่าครอบครัวของเขาทำอะไรต่ออะไรด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็นการไปเดินเล่นด้วยกัน ไปเยี่ยมญาติพี่น้อง หรือทำอะไรในบ้านร่วมกัน นอกจากนี้เขาก็

กล่าวถึงความสำคัญของครุฑทาทาในชีวิตเขา และใช้เวลาในการคบหาสมาคมกับคนอื่นๆ เขาไม่ใช่หนอนหนังสือที่ขาดมิตรและไม่น่าสนใจ คะแนนดีมาจากนิสัยในการเรียนและการศึกษาที่มีวินัย มากกว่าไอคิว เขาไม่ได้ถูกบีบบังคับให้เรียน ธรรมเนียมการชอบเรียนรู้ในครอบครัวของเขาส่งผลต่อเนื้อหาที่เขาชอบเรียนรู้เช่นกัน

ดูเหมือนว่าผู้ที่บรรลุผลสำเร็จมีความสุข และปรับตัวได้ดี เขารักษาสมดุลที่ดีในชีวิตส่วนตัว ชีวิตสังคม อาชีพ และเขาวินัย ปัญหา เมื่อเขาก้าวเข้าสู่โลกของการทำงาน เขาชื่นชมกับสิ่งที่เขาทำ แต่เขาไม่ได้ถูกครอบงำด้วยความสำเร็จ ผลการศึกษาสรุปว่าเขาไม่ใช่คนร่ำรวยมากนัก เงินไม่ใช่สิ่งที่ทำได้ทุกอย่าง และไม่ใช่ผลบั้นปลายของทุกสิ่งในชีวิตเขา

การศึกษานี้เสนอแนะให้คุณมีส่วนร่วมเกี่ยวกับการเรียนของเด็กๆ คุณควรจะยินดีที่คุณให้ความสนใจ คุณคือคุณครูคนแรก ขอให้รู้ว่าลูกๆเรียนอะไรอยู่ และรู้ว่าเกิดอะไรขึ้นในห้องเรียน ขอให้ร่วมงานกับคุณครู

ผลการศึกษาเสนอแนะว่าพ่อแม่บางคนบีบบังคับให้ลูกๆเรียนพิเศษมากเกินไป รวมทั้งการทำการกิจกรรมภายนอก และการเรียนก่อนเข้าชั้นอนุบาล นี่ทำให้เกิดความบีบบังคับ และเป็นการบังคับบ่อยครั้งโทรศัพท์ สเตอร์ไอ และกลไกอื่นๆ ก็ส่งเสียงอึกทึกมากเกินไป ขอให้แน่ใจว่ามีเวลาเงียบๆ และเวลาว่างที่บ้าน เพื่อจะได้พัฒนาการเรียนรู้และการสร้างสรรค์

ถ้าหากบ้านพักอาศัยมีบรรยากาศที่ถูกต้องเหมาะสม เด็กส่วนใหญ่ก็จะบรรลุผล! ■



เด็ก ๆ

ความหวังของอนาคต

เด็กแต่ละคนที่เกิดมาในโลกมอบความหวังใหม่และจุดโลกให้สดใส

ชาวโลกมองดูเด็กด้วยความหวัง ความยินดี และความสุข
เด็กเป็นดั่งผู้สื่อสารตัวน้อยที่ตรงมาจากสวรรค์

เด็กต้องมีที่พึ่งพา มีโหลให้ขบเวลาร้องไห้ และมีแบบอย่างให้ปฏิบัติตาม

การดูแลเอาใจใส่เด็กคงเป็นงานสำคัญที่สุด เพราะเป็นการ
ปั้นชีวิตน้อยๆ และการสอนเขาทุกวัน

การฝึกอบรมเด็กก็เหมือนกับการวาดภาพศิลปะชิ้นเอก

การเรียนรู้ในวัยเด็กคงอยู่นานเท่านั้น ดูกการแกะสลักก้อนหิน

วัยเด็กเป็นเหมือนกระจกที่สะท้อนภาพชีวิตในภายหลัง

สิ่งที่เรียนรู้ในเปลจะคงอยู่ไปจนถึงหลุมฝังศพ

กิ่งไม้อ่อนดัดง่าย หรือโน้มน้าวให้ต้นไม้เติบโตเป็นรูปร่างตาม
ที่ปรารถนาฉันใด อดีตก็เป็นรากฐานสำคัญที่ช่วยให้ปัจจุบัน
เป็นไปตามที่เราต้องการฉันนั้น

ทารกเมื่อวันวานคือเด็ก ๆ และดาราในวันนี้

ทุ่มเทให้เด็กในวันนี้ วันข้างหน้าจะได้เก็บเกี่ยวผล

อบรมเลี้ยงดูเด็กตามยุคสมัยของเขา เขาถูกสร้างสรรค์ขึ้นมา
สำหรับยุคสมัยที่แตกต่างจากเรา

ถ้าคุณกุมวัยรุ่นไว้ได้ คุณก็พิชิตอนาคตได้

โลกวันพรุ่งนี้คือสิ่งที่พ่อแม่ในวันนี้สร้างขึ้น

